

UNA MICA DE TOT

Miquel Spa

miquelspa@regio7.cat

Arriba el pont a la Cerdanya, corre a omplir el rebost

A la botiga de la cooperativa un client jove es queixa airadament. Carrega la compra i marxa esbufegant i renegant. Falta una setmana pel pont de la Puríssima i ja se'l veu a sobre com una condemna. Maleix per tot arreu. La seva és una perspectiva de conquerit. Veu arribar un exèrcit de cotxes de gamma alta, de casa de gamma alta i vida de gamma alta enfrontada al seu dia dia de gamma baixa, d'hores passades als camps passant fred i remenant bestiar. Les autoritats polítiques les veu lluny, alienes. Governen pels de Barcelona i pels que arriben de Barcelona. Tot això és el que escup mentre tragina sacs al quatre per quatre abans de marxar en una revolada. Al supermercat de gamma baixa l'ambient es diferent. El fons, però, s'hi assembla. Dos veïns fan cua a la caixa. Han omplert el carretó de l'alimentació bàsica per

a quinze dies. A casa farciran el rebost amb tanta passió com ganes de tancar-se a casa durant el pont. Això és el que diuen. El personal del supermercat assenteix. Han comprat verdura, llaunes, llet, ous, pasta, embottit i begudes com qui reuneix un tresor que els fa autònoms. No els caldrà ja fer cues triplicades enlloc. No es quedaran sense lloc a la barra del bar mentre duri el pont perquè hi renunciïn. Es quedaran a casa esperant que diumenge al vespre el silenci torni al poble. I a la Cerdanya. Això és el que repeteixen a la cua de la caixa. I també al forn de pa i en grups de conversa al carrer. I als grups de Whatsapp. El primer que veu un Porche Cayenne avisa. Així viu la Cerdanya el prepont. Omplint el rebost, omplint els lineals dels supermercats, omplint els prestatges del material d'esquí, omplint les neveres dels restaurants, omplint els sota

escala de llenya, omplint l'ànim de paciència. Després tot plegat no és tant terrible. També hi ha ganes de queixar-se i de fer-se l'autòcton. Això cadascú ho porta a dins. I arriba el dia sis i després el vuit i el túnel del Cadí va abocant cilindrada a la vall. Un darrere l'altre. Molta més cilindrada cap a la banda oriental que cap a l'occidental, això també ho veu tothom. Deu els cria i ells s'ajunten, diuen abans de sortir del supermercat. I arriba el dia sis i el dia vuit de desembre i amb el pols accelerat, la Cerdanya viu una taquicàrdia de gentades arreu. El cerdà te el rebost ple i dosifica les sortides. Si pot queda amb el cercle més íntim com en una trobada clandestina de resistència i reproduceix les converses cícliques. Cada any, cada pont, cada turistada. I cada cop més ells i cada com més autòctons. I al final no és tant terrible.